www.astrosparalio.gr

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ

ΛΕΩΝΙΔΙΟΝ

7—8—29. Αἱ κοινοτικαὶ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν μὲ πολλὴν ἡσυχίαν καὶ χωρὶς πεῖσμα, ἂν καὶ κατὰ βάθος ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων κατεβλήθησαν προσπάθειαι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐπιτυχίας.

Ἡ κοινότης μας, ὡς ἔχουσα πληθυσμὸν ἀνώτερον τῶν 2000, ἐκλέγει ἐννέα συμβούλους.

Δύο εἶχον σχηματισθῆ συνδυασμοί, εἷς ἐκ μέρους τοῦ βουλευτοῦ Κυνουρίας κ. Καραμάνου καὶ ἀποτελούμενος ἐκ τῶν κ. κ. Ἰωάννου Παπαμιχαλοπούλου, Ἠλία Λάτση, Νικολάου Καραμάνου, Νικολάου Τσούχλου, Γεωργίου Χατζηγιάννη, Βασιλείου Εὐσταθίου, Ἰωάννου Κατῆ, Ἰωάννου Καλαντζῆ, Κωνσταντ. Γερακίτη. Ὁ ἕτερος ἐκ μέρους τοῦ πολιτευομένου κ. Ἀριστόνη Τροχάνη καὶ ἀποτελούμενος ἐκ τῶν κ. κ. Δήμου Γκιώνη, Ἀριστόνη Τροχάνη, Κωνσταντίνου Χείλαρη (νῦν προέδρου τῆς κοινότητος), Ἀντωνίου Κουρτέση, Κωνσταντίνου Ὀλυμπίου, Γαβριὴλ Σμύρου, Εὐαγγέλου Καρέκλη, Ἠλία Σιώρα καὶ Μιχαὴλ Γεωργίτση.

Οἱ ὑποψήφιοι κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας ἔλαβον τοὺς κάτωθι ψήφους.

1) Κωνσταντῖνος Χείλαρης 339 2) Ἀριστόνης Τροχάνης 338 3) Ἰωάννης Παπαμιχαλόπουλος 318 4) Ἠλίας Σιώρας 303 5) Δῆμος Γκιώνης 295 6) Ἀντώνιος Κουρτέσης 294 7) Νικόλαος Καραμάνος 290 8) Ἰωάννης Καλλαντζῆς 287 9) Νικόλαος Τσοῦχλος 279 10) Γαβριὴλ Σμύρος 272 11) Κωνσταντ. Ὀλύμπιος 271 12) Εὐάγγελος Καρέκλης 267 13) Κωνσταντῖνος Γερακίτης 246 14) Μιχαὴλ Γεωργίτσης 231 15) Ἠλίας Λάτσης 221 16) Ἰωάννης Κατῆς 215 17) Βασίλειος Εὐσταθίου 211 18) Γεώργιος Χατζηγιάννης 200

Διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν συμβούλων, ἐφαρμόζεται τὸ λεγόμενον **σύστημα ἀντιπροσωπείας τῶν μειοψηφιῶν**, καθ' ὃ ἐκλέγονται σύμβουλοι οἱ 6 πρῶτοι οἱ τρεῖς μετὰ τοὺς 6 εἶναι ἀναπληρωματικοί, καὶ οἱ τρεῖς μετὰ τοὺς 6 πρώτους τακτικοί. Κατὰ συνέπειαν τακτικοὶ σύμβουλοι ἐξελέγησαν Χειλάρης, Τροχάνης, Πα- [illegible]

Τάκης Γ. Βουγᾶς.

ΠΑΡΑΛΙΟΝ ΑΣΤΡΟΣ

Μὲ πολὺ πεῖσμα διεξήχθησαν αἱ ἐκλογαὶ τῆς 4ης τρέχοντος, κατόπιν τῶν ὁποίων ἀνεδείχθησαν Κοινοτικοὶ Σύμβουλοι ἐκ μὲν τῆς πλειοψηφίας οἱ κ. κ. Μιχ. Λ. Μαρούδης, ἰατρός, Γεώργ. Παναγιωτόπουλος, ἔμπορος καὶ Κλεόβ. Λουζένης, ἐπαγγελματίας, ἐκ δὲ τῆς μειοψηφίας οἱ κ. κ. Γεώργ. Ἐλευθερίου, ἐμπορευόμενος καὶ Διαμ. Δαλιάνης, ἐπαγγελματίας. Σημειωτέον ὅτι ἐκτὸς τοῦ τελευταίου, οἱ λοιποὶ προέρχονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ συνδυασμοῦ.

Ἀπομένει ἤδη ἡ ὑπὸ τῶν μελῶν ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου, ἥτις ἐλπίζομεν ὅτι θὰ διεξαχθῇ εὐκόλως καὶ ὁμαλῶς.

Ἂν καὶ πιστεύωμεν ὅτι τὸ νέον Κοινοτ. Συμβούλιον, κατερχόμενον εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, θὰ ἔχῃ μελετήσῃ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὰ ἀπασχολοῦντα τὸν τόπον πολλαπλᾶ ζητήματα καὶ θὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του τὸν τρόπον, καθ' ὃν θέλει ἀντιμετωπίσῃ ταῦτα, πρὸς ἐπιτυχίαν ἱκανοποιητικῶν λύσεων, πάντως δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ ἐνδιατρίψωμεν ἐπ' ὀλίγον σχετικῶς, ὅλως ἀντικειμενικῶς καὶ ἀμερολήπτως, δεδομένου ὅτι ὠφέλιμά τινα συμπεράσματα δύνανται ἐντεῦθεν νὰ ἐξαχθῶσιν.

Εἶνε γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ τόπος μας ἔχει πλείστας ὅσας ἀνάγκας. Νερό, καθαριότης, δρόμος, φωτισμός εἶνε τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν ἀπασχολούντων τὴν Κοινότητά μας ζητημάτων.

Τὸ τίνι τρόπῳ ἀντεμετωπίσθησαν τὰ ζητήματα ταῦτα ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε κοινοτικῶν ἀρχόντων μας, νομίζομεν ὅτι εἰς πάντας τυγχάνει γνωστόν.

Κατὰ κανόνα σχεδὸν χλιαρῶς δι' ἡμιμέτρων καὶ προσωρινῶν λύσεων, ἂν μὴ διὰ πλήρους ἐγκαταλείψεως. Οὐδέποτε σοβαρῶς καὶ μὲ τὸν προσήκοντα ἐνθουσιασμὸν ἐπεδιώχθη ἡ λύσις οἱουδήποτε ζητήματος.

Καὶ ἐν πρώτοις καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὕδρευσιν τῆς κωμοπόλεως, τὴν ἀνακαίνισιν δηλ. τοῦ ὑδραγωγείου, εἶνε τόσον πρόσφατα τὰ γραφέντα σχετικῶς, μὲ μεγάλην παραστατικότητα καὶ χωρὶς τὴν ἐλαχίστην ὑπερβολήν, ἐν ἀνταποκρίσει πρὸς τὴν «Κυνουρίαν» ὑπὸ τοῦ κ. «Ἀστρεινοῦ», ὥστε θεωροῦμεν περιττὸν νὰ τὰ ἐπαναλάβωμεν. Ἡ οὐσία εἶνε ὅτι ἡ τηρηθεῖσα μέχρι σήμερον εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο τακτικὴ εἶνε ἀξιοθρήνητος.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς καθαριότητος οὐδεμία προσπάθεια κατεβλήθη μέχρι σήμερον.

Συζητοῦμεν περὶ ἀποξηράνσεως τοῦ «Μουστοῦ», πρὸς ἀποφυγὴν δὲ τοῦ κινδύνου τῆς ἑλονοσίας ἀποστέλλομεν κατὰ «καραβάνια» τὰς οἰκογενείας μας εἰς τὰ ὀρεινά, ἀλλὰ θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἀπασχοληθῶμεν μὲ τὴν ἐξάλειψιν τῶν νοσογόνων ἑστιῶν ποὺ εἶνε ἐμπρὸς στὰ σπήτιά μας.

Φρονοῦντες ὅτι μὲ τὴν ἐπιδίωξιν τῆς καθαριότητος τοῦ κεντρικοῦ δρόμου ἐπετεύχθη τὸ πᾶν, δὲν ρίπτομεν καὶ μιὰ ματιά, εἰς τὰ διάφορα στενά ὅπου ἡ κατάστασις πᾶν ἄλλο ἢ εὐχάριστος εἶνε.

Ἡ ἔλλειψις ἑνὸς ἀφοδευτηρίου, ἐπιδεινώνουσα τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ γενομένη ἀφορμὴ νὰ συρθοῦν πολλάκις πρὸ τοῦ δικαστηρίου ἄνθρωποι φιλήσυχοι, οὐδέποτε ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον μερίμνης τῶν ἁρμοδίων.

Ὡς πρὸς τὴν ὁδοποιΐαν, ἔγεινε κάποια ἐργασία ὑπὸ τοῦ τελευταίου Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἀλλ' οὐχὶ πλήρης, διότι δὲν συνεδυάσθη αὕτη μὲ τὴν κατασκευὴν ἀποστραγγιστικῶν τάφρων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἀποχέτευσιν πρὸς τὴν θάλασσαν, τῶν λιμναζόντων εἰς διάφορα σημεῖα, ὀμβρίων καὶ μή, ὑδάτων. Ἐπιπροσθέτως, κατὰ τὴν κατασκευὴν τῶν δρόμων, τὸ «Νησί» ἠγνοήθη τελείως, μόνον δὲ ἀλπινιστὴς δύναται ἀκινδύνως νὰ διέλθῃ διὰ τῶν εἰς ἀθλίαν κατάστασιν εὑρισκομένων δρόμων του.

Ἐν τέλει διὰ τὸ ζήτημα τοῦ φωτισμοῦ οὐσιαστικῶς δὲν ἔγινε τίποτε. Διότι δὲν νομίζομεν ὅτι ἀποτελεῖ σχετικὴν λύσιν ἡ προμήθεια μερικῶν βενζινολαμπῶν καὶ ἡ ἐγκατάλειψίς των κατὰ τὸ πλεῖστον ἐσβεσμένων, εἰς τὰς θέσεις των, ἂν μὴ εἰς γωνίαν τινὰ τοῦ Κοινοτικοῦ Γραφείου. Αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα εἶνε τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν Κοινότητά μας ζητήματα. Βαρεῖα λοιπὸν εἶνε ἡ κληρονομία τὴν ὁποίαν εὗρε τὸ νέον Κοινοτικὸν Συμβούλιον, βαρύνεται αἱ ἀπέναντι τῶν κατοίκων καὶ τοῦ τόπου ὑποχρεώσεις του.

Ἐὰν τὰ μέλη του, ὡς ἐλπίζομεν, θέλουν νὰ συνδέσουν τὸ ὄνομά των μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου καὶ νὰ ἀποκομίσουν ἐσαεὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν συμπολιτῶν των, δὲν ἔχουν ἢ νὰ προβοῦν μετὰ ζέσεως, σθένους καὶ δραστηριότητος εἰς τὴν ἔναρξιν σοβαρᾶς ἐργασίας, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου.

Ἀλλὰ κυρίως ἂς ἐπιδιώξουν τὴν πλήρη, συστηματικὴν καὶ ῥιζικὴν ἀνακαίνισιν τοῦ ὑδραγωγείου. Εἶνε τὸ ζωτικώτερον ζήτημα. Ὁ τόπος μας ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ ἐπαρκὲς καὶ καθαρὸ νερό. Ἂς φροντίσουν λοιπὸν νὰ ἐκπληρώσουν τὴν ἀπαι- [illegible]

ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ—ΠΡΑΣΤΟΣ

[illegible]

ΒΕΡΒΑΙΝΑ

[illegible]

Νικόλαος Κ. Κανάκης

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

[illegible]

Η ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ ΒΕΡΒΑΙΝΟΥ

[illegible]

Η ΩΡΗΑ ΓΛΕΝΤΑΕΙ...

[illegible]

ΚΑΣΤΑΝΙΤΣΑ

[illegible]

ΚΟΣΜΑΣ

[illegible]

...Ὁ Τόπος μας, ποὺ ἔχει κι' αὐτὸς τὸ δικαίωμα νὰ προοδεύσῃ καὶ νὰ εὐημερήσῃ, ἔχει ἐγκαταλειφθῇ μέσα σὲ μιὰ νάρκη καὶ σ' ἕνα μαρασμό. Μὲ μοιρολατρικὴ καὶ παγερὴ ἀδιαφορία ζοῦμε μέσα σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι μὴ περιμένοντες καμμιὰ σωτηρία ἀπὸ πουθενά.

Καιρὸς εἶναι νὰ ξυπνήσωμε νὰ τινάξωμε τὸ λήθαργο, καὶ νὰ κυττάξωμε τί μπορεῖ νὰ κάμωμε γιὰ τὸν ἐγκαταλελειμένο μας Τόπο

Αὐτὸς εἶναι μὲ δυὸ λόγια καὶ ὁ μοναδικὸς σκοπὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς «Κυνουρίας».

„Κυνουρία"

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΝΟΥΡΙΑΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ τὴν 1ην καὶ 15ην ἑκάστου μηνὸς

ΕΤΟΣ Β'. ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 44

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΩΚΡ. Δ. ΛΕΒΕΝΤΗΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ: ΓΕΩΡ. Ν. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Σπυρ. Τρικούπη 29 ΑΘΗΝΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ Κυριακὴ 1 Σεπτεμβρίου 1929

Κάθε Κυνουριεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ γράφῃ γιὰ κάθε ζήτημα ποὺ ἐνδιαφέρει τὸν τόπο του. Αἱ στῆλαι τῆς Κυνουρίας εἶναι ἀνοικταὶ εἰς πάντας. Γράφετε ἐλευθέρως τὰς σκέψεις σας, τὰ δίκαιά σας τὰ παράπονά σας, τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ νέα τοῦ χωριοῦ σας. Μὲ σαφήνειαν, μὲ ἀκρίβειαν, μὲ ἀμεροληψίαν.

ΣΗΜ. Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ διατριβαὶ προσωπικοῦ χαρακτῆρος δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

ΗΡΧΙΣΕΝ
Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΟΔΩΝ ΜΑΣ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, εἰς τὸ Λενίδι καὶ τὸ Δραγοῦνι τοῦ Καστρίου, οἱ ἐργάται, ἐφοδιασμένοι μὲ τὰ τελειότερα ἐργαλεῖα, ἀσχολοῦνται εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν Ἐθνικῶν μας ὁδῶν Λεωνιδίου-Κοσμᾶ-Σπάρτης καὶ Ἄστρους-Ἁγ. Πέτρου-Τριπόλεως.

Ἡ ἐργασία ἤρχισεν ἐντατικῶς, τῆς ἀναδόχου ἑταιρίας ἐπιθυμούσης τὴν ταχειτέραν περάτωσιν τῶν δύο τούτων ἔργων καὶ ὑπολογίζεται ὅτι ἐντὸς διετίας ὁ Κοσμᾶς μὲ τὸ Λενίδι, καὶ τὸ Ἄστρος μὲ τὴν Τρίπολιν θὰ συνδέωνται διὰ τελειοτάτων ὁδῶν αἵτινες, ἔχομεν τὴν ἀντίληψιν ὅτι θὰ μεταβάλουν ἄρδην τὴν ζωὴν τῆς φυτοζωούσης ἐπαρχίας μας.

Ἡ ἔναρξις τῆς κατασκευῆς τῶν δύο τούτων μεγάλων ἀρτηριῶν τῆς πατρίδος μας, εἶναι γεγονὸς ποὺ θ' ἀκουσθῇ μετ' ἀνακουφίσεως ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας μας καὶ θὰ χαιρετισθῇ ἀπὸ πάντας τοὺς Κυνουριεῖς ὡς ἐλπιδοφόρον γλυκοχάραγμα μιᾶς εὐτυχεστέρας αὔριον.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΝ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΝΑΟΥ
ΤΟΥ ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΝ ΛΕΩΝΙΔΙῼ

Μερικοὶ φιλοπρόοδοι κύριοι τοῦ Λεωνιδίου, ἐσχημάτισαν ἐπιτροπὴν ὑπὲρ τῆς ἀνοικοδομήσεως καὶ διατηρήσεως τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου. Ὁ ναὸς οὗτος, κεῖται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁμωνύμου βουνοῦ, κειμένου εἰς τὰ Ν. Α. τοῦ Λεωνιδίου. Ἐπ' αὐτοῦ κεῖνται, ἐκτὸς τῶν δύο ἐρειπωμένων Βυζαντινῶν ναῶν τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου καὶ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου καὶ ἄλλα ἐρείπια, κατὰ τοὺς εἰδικοὺς κυκλώπεια.

Ἐντὸς τῶν ὡς ἄνω ναῶν ὑπάρχουν τοιχογραφίαι ἀρίστης τέχνης μὲ χρώματα ζωηρότατα.

Διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ναῶν ἡ Ἐπιτροπὴ ζητεῖ τὴν συνδρομὴν τῶν Λεωνιδέων, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκείνην ἐλάχισται ἀρχαιότητες ὑπάρχουν.

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Ἀναστ. Δ. Κυρίος ὅστις ἀνεχώρησε δι' Ἀμερικήν, θὰ διενεργήσῃ μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν ἔρανον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν διακρίνονται τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ μελῶν τοῦ Κυνηγετικοῦ Συνδέσμου Λεωνιδίου.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ
ΦΥΛΛΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Κοσμᾶς. Κυριακὴ 25 Αὐγούστου.

... Θὰ πλησιάζῃ πέντε ἡ ὥρα. Μόλις ξύπνησα ἀπὸ τὸ μεσημεριάτικο ὕπνο καὶ κάθομαι στὸ παράθυρο τῆς κυρά—Ἀσημάκαινας ποὺ μὲ φιλοξενεῖ, ροφῶντας τὸν καφεδάκο. Τί ἀπόλαυσις! Τὰ φύλλα τῆς μεγάλης πλατάνας μπαίνουν ὡς μέσα σχεδὸν στὸ δωμάτιο καὶ μὲ χαιρετᾶνε μ' ἕνα χαμόγελο ἀνεπιτήδευτο, γιομᾶτο καλωσύνη. Εἶναι πράσινα, καταπράσινα, πλημμυρισμένα ἀπὸ ὑγεία καὶ χαρά.

Ἕνας βόμβος ἀκούγεται κάτω στὴν πλατεῖα. «Ἑξακόσες εἴκοσι, οἱ πλάκες τῆς ἐκκλησίας! Ἐμπρός, κύριοι! Ἑξακόσες εἴκοσι!» Πρόκειται περὶ δημοπρασίας, γιὰ τὶς πλάκες τῆς ἐκκλησίας ποὺ ἀνακαινίζεται.

Σὲ λίγο, κατεβαίνω. Ἀνακατεύομαι μέσα στὴν πολύμορφη ἀνθρώπινη ἐκείνη μᾶζα ποὺ βολτατζάρει, μέσα στὸ ἀνθρώπινο πλῆθος τῶν ἀγνώστων πατριωτῶν μὲ τὶς πολυποίκιλες, καθαρὲς ἐνδυμασίες.

Πετυχαίνω καὶ τὴν παρέα μου. Τὸ γιατρὸ τὸ Τζοβάνη, τὸν Καρατζᾶ, τὸν ἀστυνόμο. Πέρνουμε τὴ βόλτα μας πρὸς τὰ ὄξω. Ὁ δρομᾶκος μᾶς φέρνει σ' ἕνα ξάγναντο. Ἀπὸ δῶ κανεὶς μπορεῖ νὰ θαυμάσῃ ὅλες τὶς ὀμορφιὲς τῆς πατρίδας μας ποὺ ξετυλίγεται μπροστὰ στὰ μάτια μας σὰν ἕνα ἐξαίσιο πανόραμα, μὲ τὴν ἡμεράδα καὶ τὴν ἀγριότητα μαζὺ τῶν βουνῶν.

Τὴν ὥρ' αὐτή, ὁ ἥλιος πέφτει πίσω στὶς ἐλατοσκέπαστες κορφοῦλες σκορπῶντας τὸ ρόδινο χρῶμα του στὶς ἁπαλόγραμμες πλαγιές, ἢ στὶς γυμνὲς ραχοῦλες ποὺ πρασινίζουν ἀπὸ τὴ φτέρη.

Θαμπωμένος κυττάζω πρὸς τὰ κάτω. Χωριουδάκια σκορπισμένα στὶς πλαγιὲς ἢ στὸν κάμπο, δρομάκια ποὺ σὰν φίδια γλυστρᾶνε στὶς σύδεντρες πλαγιές, ἡ θάλασσα βαθειά, πέρα, σὰν σὲ θάμπος ὀνείρου, ὅλα, καλόβολα καὶ στοργικὰ μὲ τὸ χαμόγελο τῆς χαρᾶς, καὶ τὸ ἀεράκι ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὶς ψηλὲς κορφὲς χαϊδεύει τὸ κουρασμένο μέτωπο καὶ σφυρίζει ἀλαφρά, ἀπάλαφρα, σὰν γλυκόηχο πονετικὸ βιολὶ οὐράνιες σονάτες.

Βραδυάζει ὅμως. Ἀρχίζω νὰ κρυώνω. Πρέπει νὰ γυρίσωμε στὸ χωριό, νὰ οἰκονομήσω κανένα φιλικὸ παλτὸ γιὰ νὰ μὴν πλευριτώσω!...

Ἀθῆνα. Κυριακὴ 1 Σεπτεμβρίου.

Μούσκεμα!... Γυρίζω μέσα στὸ δωμάτιό μου σὰν ἀλαφιασμένος. Πνίγομαι. Ἐσώρρουχα καὶ ἐξώρρουχα ἔχουν πεταχτεῖ στὸ κρεβάτι καὶ βρίσκομαι σὲ μιὰ κατάστασι χειρότερη ἀπὸ κείνη τοῦ Ἀδὰμ ὅταν κρυβότανε πίσω ἀπὸ τὰ δέντρα γιὰ νὰ μὴν τὸν ἴδῃ ὁ Θεός! Δὲν βαρυέσαι ὅμως! Τίποτε... Σὰν ἀπὸ χίλιες πηγὲς βγαίνει ὁ ἱδρῶτας καὶ τρέχει ἐπάνω στὸ κορμί μου σὰν νὰ περπατᾶνε σαλιγκάρια! Ὕψιστε Θεέ!... Τί μαρτύριον εἶναι τοῦτο;

Στὸ δρόμο, ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρό μου μερικὰ παιδάκια ξυπόλυτα, χοροπηδᾶνε καὶ φωνάζουν ἐπιτείνοντας ἔτσι περισσότερο τὸ μαρτύριό μου.

Ἡ ἀντικρυνὴ δεσποινίς, ἀληθινὸν ἐξάμβλωμα τῆς προμήτορος Εὔας, μὲ τὸν ξουρισμένο λαιμό, τὰ φρίδια διὰ τὴν καλλιγραμμίαν τῶν ὁποίων ἀσχολεῖται καθ' ἑκάστην μὲ τὸ ξουράφι, τὰ κόκκινα χείλη ἐκ τῶν ὁποίων λείπει ἡ ἐπιγραφὴ «προσέχετε στὰ χρώματα» ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ πιάνου της καὶ κατασπαράσσει τὴν δυστυχισμένην Ραμόναν καὶ τ' αὐτιά μου!...

Ἀμάν! Βάϊ—βάϊ—βάϊ!...

Χρησιμοποιῶ πετσέτες, μαντήλια, σεντόνια, σκουπίζομαι, ἀλλὰ τίποτε! Ὁ ἱδρῶτας τρέχει Σαγγάριος!... Ἀπὸ τὸ παράθυρό μου βλέπω νὰ περνᾶνε διάφοροι ἄνθρωποι μὲ τὰ μάτια κομμένα καὶ μὲ τὸ μαντῆλι στὸ χέρι. Ὁμοιοπαθῆ θύματα τῆς καλοκαιριάτικης λαύρας, ποὺ ἐσκέβρωσαν! Τοὺς βλέπω καὶ κλαίει ἡ ψυχή μου. Ἀλλά, γιατὶ νὰ τοὺς λυπηθῶ; Μήπως ἐγὼ βρίσκομαι σὲ καλλίτερη κατάστασι;

Τὸ μαρτύριόν μου ἐξακολουθεῖ. Μοῦ φαίνεται ὅτι τὸ μυαλό μου ἐνρούλιασε καὶ δὲν μπορῶ κἂν οὔτε νὰ σκεφθῶ. Βγάζω καὶ κυττάζω μερικὲς φωτογραφίες χιονισμένων τοπείων τῆς Ἐπαρχίας μας. Ἀλλά, οὔτε μὲ τὸ μέσον τοῦτο διορθώνεται ἡ κατάστασις... Ἀπελπισία.... Φρίκη.... Τρέλλα!....

Ἐν τῷ μεταξὺ βραδυάζει. Τὸ δωμάτιό μου σκοτεινιάζει.

Ἀπελπισμένος, βγάζω καὶ τὸ τελευταῖον ἔνδυμα ποὺ σκεπάζει τὰ μέλη μου καὶ ξαπλώνομαι φαρδὺς—πλατὺς κάτω στὸ πάτωμα, ἀξιοθρήνητον ράκος τῆς καλοκαιριάτικης ζωῆς στὴν πρωτεύουσα!...

Καρακοβουνίτης.

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ
Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΡΔΕΥΣΙΣ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙΟΥ
ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΕΝΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ
Ο ΥΠΕΡΟΧΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΔΗΜ. Ε. ΚΟΚΛΑΝΗ.

Κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν Παρασκευὴν 23 Αὐγούστου, ἡμέραν καθ' ἣν πανηγυρίζει ὁ ναὸς Παλαιοχωρίου, ἐνώπιον τοῦ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὁ κ. Δημ. Εὐσ. Κοκλάνης, δημοδιδάσκαλος τοῦ χωρίου τούτου, ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι ὡραιότατον λόγον, ἀναφερόμενον εἰς τὰς καταβαλλομένας προσπαθείας καὶ ἐνεργείας τῆς ὑδρεύσεως καὶ ἀρδεύσεως τοῦ Παλαιοχωρίου καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ συντονισμοῦ τῶν προσπαθειῶν ὅλων τῶν Παλαιοχωριτῶν διὰ τὴν ταχεῖαν πραγμάτωσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ τοῦ ὁποίου τὰς δαπάνας πρόκειται νὰ καταβάλῃ ὁ τόσον ἐν Ἀμερικῇ πατριωτικῶς δρῶν, Σύλλογος τῶν Παλαιοχωριτῶν.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Κοκλάνη ἔχει οὕτως:

Δὲν βρίσκω λόγια, κατάλληλα λόγια γιὰ νὰ σᾶς παραστήσω, τὴν ἀπερίγραπτη χαρὰ καὶ συγκίνηση ποὺ αἰσθάνομαι τὴ στιγμὴ αὐτή, γιατὶ βρίσκομαι στὴν εὐχάριστη θέση καὶ στὴν πιὸ εὐτυχισμένη περίσταση τῆς ζωῆς μου, νὰ σᾶς ἀναγγείλω τὴν χαρμόσυνον εἴδηση, ποὺ μᾶς ἦρθε αὐτὲς τὶς ἡμέρες, ἀπ' τὴν Ἀμερική.

Ὁ ἐκεῖ Σύλλογός μας, «ἡ ἀδελφότης Παλαιοχωρίου», στὴ συνεδρίαση τῆς 15 Μαρτίου, πῆρε τὴ μεγάλη ἀπόφαση, καὶ ἔλυσε δυὸ σπουδαιότατα καὶ ζωτικὰ ζητήματα, ποὺ χρόνια καὶ χρόνια τώρα μᾶς ἀπασχολοῦν ἢ ἐξακολουθοῦν νὰ μένουν ἄλυτα καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι, ἡ ὕδρευσις καὶ ἡ ἄρδευσις τοῦ χωριοῦ μας. Ἀποφάσισε δηλαδὴ νὰ φκιάσῃ τὶς βρύσες μας καὶ νὰ φέρῃ τὰ γύρω νερά, μὲ σωλῆνες μέσα στὸ χωργιό.

Γιαυτό, διώρισε μιὰ τριμελῆ Ἐπιτροπή, στὴν ὁποίαν ἀνέθεσε νὰ καλέσῃ ἀμέσως, εἰδικὸν ὑδραυλικόν, ὁ ὁποῖος νὰ συντάξῃ δυὸ ξεχωριστὲς μελέτες. Μιὰ γιὰ τὴν κατασκευὴν καινούργιας βρύσης, καὶ ἄλλη, γιὰ τὴν μεταφορὰ τῶν νερῶν, μέσα στὸ χωργιό.

Ἐπίσης ὁ Σύλλογος ἔστειλε καὶ 15,000 δραχμές, γιὰ τὴν ἀμοιβὴ τοῦ μηχανικοῦ καὶ γιὰ τὰ ἄλλα ἔξοδα ποὺ θὰ χρειασθοῦν, ἕως ὅτου ἀρχίσῃ, ἡ κατασκευὴ τῶν ἔργων αὐτῶν.

Ἡ ἀδελφότης ἐπίσης, ἀπέστειλε καὶ τὴν προκήρυξη αὐτή, ποὺ ἀπευθύνεται σ' ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ χωργιοῦ.

Ἐν Σικάγῳ τῇ 16ῃ Ἰουλίου 1929

Ἡ Ἀδελφότης τοῦ χωρίου Παλαιοχωρίου Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, καὶ τοὺς κατοίκους Παλαιοχωρίου.

Διὰ τῆς παρούσης μας, γνωρίζομεν πρὸς τοὺς συμπατριώτας ἡμῶν, τοὺς ἐν Παλαιοχωρίῳ διαμένοντας ὅτι, οἱ κ. κ. Ἰωάννης Παπαδόπουλος ἰατρός, Δημήτριος Εὐσταθ., Ι. Κοκλάνης Δημοδιδάσκαλος, καὶ Χρῆστος Σαβόγιας Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, διωρίσθησαν καὶ ἐξουσιοδοτήθησαν, ὑπὸ τῆς ἐν Σικάγῳ «Ἀδελφότητος Παλαιοχωριτῶν», ὡς ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπή, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ὑδρευτικοῦ καὶ ἀρδευτικοῦ ἔργου τοῦ χωρίου μας.

Ἡ ἀδελφότης ἐπίσης, ἀνέθεσεν εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιτροπήν, νὰ καλέσῃ εἰδικὸν ὑδραυλικόν, διὰ νὰ μελετήσῃ, ἐπισταμένως, καὶ συντάξῃ τὰ σχετικὰ σχέδια, καὶ τοὺς προϋπολογισμούς, καὶ ἔδωσε πλήρη πληρεξουσιότητα διὰ τὴν διάθεσιν τῶν ἀποσταλεισῶν 15,000 δραχμῶν.

Χάριν τῆς ταχυτέρας, καὶ ἄνευ οὐδενὸς ἐμποδίου ἐκτελέσεως τοῦ εἰρημένου ἔργου, ἡ Ἀδελφότης ἀναγνωρίζει, μόνον τὴν ἄνω Ἐπιτροπήν, καὶ συνεπῶς, ἐὰν ὑπάρχῃ ἄλλη ἢ ἄλλαι Ἐπιτροπαί, διορισθεῖσαι διὰ προγενεστέρας ἀποφάσεως, τοῦ λοιποῦ, ν' ἀπέχωσι [illegible] τὴν ἀνατεθεῖσαν ἐκ μέρους τῆς ἀδελφότητος ἐντολήν.

Ἡ Ἀδελφότης τῶν Παλαιοχωριτῶν.
Ὁ Πρόεδρος **Παν. Κ. Κούρλας**
Ὁ Ταμίας **Νικόλ. Γιαννακάκος**
Ὁ Γραμματεὺς **Νικολ. Μ. Οἰκονόμου**

XXXX

Ἡ μεγαλειώδης αὐτή, κι' ἀπερίγραπτη ἀπόφαση καὶ χειρονομία τοῦ Συλλόγου μας, θὰ εἶναι τόσον ὠφέλιμη, εὐεργετικὴ καὶ θαυματουργός, ὥστε τὸ χωριό μας, σὲ λίγο διάστημα, θ' ἀλλάξει ὄψη, θ' ἀναγεννηθῇ, θ' ἀναστηθῇ, καὶ μὲ μιὰ λέξη, θὰ ξαναβαφτισθῇ, στὴν Κολυμβήθρα τῆς προόδου καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ.

Ὅλα τὰ ἄγονα ξεροχώραφα, οἱ γράβες, κ' ἡ τελευταία σπιθαμὴ τῆς γῆς μέσα καὶ γύρω στὸ χωριό, θὰ καλλιεργηθοῦν συστηματικὰ καὶ θὰ μεταβληθῇ τὸ χωριό μας, ὡς διὰ μαγείας, σὲ ἀπέραντο περιβόλι, καὶ σὲ δροσόλουστο πάρκο.

Χιλιάδες ἀπ' ὅλα τὰ ὀπωροφόρα δένδρα, θὰ στολίσουν τὸ δροσόλουστο χωριό μας, κι' ὄχι μόνο θὰ χορταίνωμε λαχανικὰ καὶ λογιῶν-λογιῶν φροῦτα, ἀλλὰ θὰ κάνωμε κ' ἐξαγωγή!...

Καὶ ἡ δροσιὰ τῆς πρασινάδας, ἡ εὐωδιὰ τῶν λουλουδιῶν, τὰ γλυκόλαλα τραγούδια τῶν ἀηδονιῶν καὶ τῶν ἄλλων πουλιῶν, θὰ ἑνώνωνται ἁρμονικά, μὲ τὸ σβυστὸ μουρμούρισμα τῶν δένδρων καὶ τοῦ κρουσταλλένιου νεροῦ, ποὺ θὰ κυλάῃ, διάφανο, καὶ κρύο-κρύο, ἀπ' τὰ κανάλια τῆς καινούργιας καὶ μεγαλόπρεπης, μαρμαρένιας βρύσης μας.

Παντοῦ, θὰ ξετυλίγωνται εἰκόνες πλούσιες, σὲ βλάστηση θαλερή, ποὺ ὅλοι οἱ τόνοι τοῦ πράσινου, ἁρμονικὰ δεμένοι, θὰ μᾶς χαϊδεύουν τὰ μάτια καὶ τὴν ψυχή!...

Ὁ Σύλλογος, ὅπως μᾶς γράφει, δὲν θὰ περιορισθῇ μόνο στὰ ἔργα αὐτά, ἀλλὰ θὰ μᾶς βοηθήσῃ μὲ κάθε θυσία, νὰ γιατρέψωμε, σιγά-σιγὰ ὅλες τὶς ἀνάγκες κι' ἐλλείψεις τοῦ χωριοῦ μας, ποὺ εἶναι δυστυχῶς πάρα πολλὲς κι' ἀμέτρητες.

Δὲν πρέπει ὅμως, νὰ τὰ περιμένωμε ὅλα ἀπ' τὴν ἀδελφότητα ἢ ἀπ' τὴν Τριμελῆ Ἐπιτροπή, ἐμεῖς δὲ νὰ γυρίσωμε ἀπὸ τ' ἄλλο πλευρό, γιὰ νὰ συνεχίσωμε τὸν ὕπνο μας. Νὰ ξαπλώσωμε τὴν ἀρίδα μας, φαρδειά, πλατειά, καὶ μεταξὺ ἑνὸς ποτηριοῦ κρύου νεροῦ, κ' ἑνὸς Βαρύ-Γλυκοῦ, ἢ ἑνὸς Γρούμπουλου κ' ἑνὸς Τζιεριοῦ, νὰ ἐπικρίνωμε, νὰ κατακρίνωμε καὶ διαρκῶς νὰ κουτσομπολεύωμε. Κι' ὅταν πάλι μᾶς ζητοῦν κάποια βοήθεια ἢ συνδρομή, δὲν πρέπει νὰ τὴν ἀρνηθοῦμε.

—Σὺν Ἀδελφότητι, λοιπὸν καὶ χεῖρα κίνει!...

Κ' ἐμεῖς, ἂν θέλωμε νὰ ἰδῇ τὸ χωριό μας, καλύτερες μέρες, καὶ κάποια προκοπή, πρέπει νὰ κουνήσωμε λιγάκι τὸ χεράκι μας καὶ νὰ βοηθήσωμε, μὲ κάθε μέσο καὶ θυσία τὸ Σύλλογο, καὶ τὴν Τριμελῆ Ἐπιτροπή. Οἱ πατριῶτές μας ποὺ βρίσκωνται στὴν Ἀμερική, ἔχουν σχηματίσει—δίκαια ἢ ἄδικα—τὴν χειρίστη ἰδέα κ' ἐντύπωση γιὰ μᾶς. Φαίνεται πὼς μερικοὶ κακοθεληταί μας, πιάνουν καὶ τοὺς γράφουν, πὼς τάχα ἐμεῖς ἐδῶ, ἔχομε πάθει, χρονίαν ὀκνηρίαν σώματος καὶ πνεύματος, πὼς ἡ μόνη μας ἀσχολία εἶναι ἡ Τράπουλα, πὼς διαρκῶς πίνομε γρούμπουλα σὰν νἆναι βυσσινάδα, πὼς ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὰ γενικά μας συμφέροντα, πὼς πάντα πιανόμαστε καὶ διαρκῶς συνάπτομε ἀναμεταξύ μας ταυρομαχίας, ὁμηρικὲς μάχες κ.τ.λ. κ.τ.λ. κ.τ.λ. Αὐτὰ βέβαια, δὲν εἶναι κι' ὅλα ἀληθινά. Γιατὶ ἂν καὶ ἡ φτώχεια φέρνει πάντα γκρίνια, εἶμα- [illegible]

ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ

Στὸ μεσονύχτι, οἱ ὧρες ὡς κυλοῦν
γαλήνιες, ἁπαλὲς καὶ μυρωμένες,
μὲς στὴν ψυχή μου φτάνουν καὶ μιλοῦν
κάποιες φωνὲς ἀπόκοσμες καὶ ξένες.

Οἱ νύχτιες αὖρες φτάνουν κι' ἁπαλὸ
μοῦ λὲν ἕνα τραγοῦδι, μὲ μεθᾶνε.
καὶ σὺ ποὺ τραγουδᾶς μὲ τὸν αὐλὸ
μὲς στὴ ψυχή, μιλεῖς κι' ἐσὺ τσοπάνε!

[illegible]

Ἄγις Λεβέντης

[illegible]